

Samuël en de steen van Hulp

Elke leerling van de Eben-Haëzerschool hoort te weten waarom ze op een christelijke-reformatorische school zitten. Dit boekje helpt om het verhaal van Samuël en de Steen van Hulp te kennen. Hierin is te lezen waar de naam 'Eben-Haëzer' vandaan komt. En wat die naam elke leerling te zeggen heeft.

De directeur heeft de tekst geschreven en leerlingen uit groep 5/6 hebben de tekeningen erbij gemaakt.

Tussen 1940 en 1945 was er oorlog in Nederland. In elk dorp en in elke stad is iets gemaakt als herinnering aan die tijd. In Den Haag en Scheveningen zijn meer dan zeventig oorlogsmonumenten te zien. Meestal is zo'n monument een stenen beeld met een tekst erbij. De mensen kijken ernaar. Ze lezen de tekst en denken aan de oorlog.

Voor één van die oorlogsmonumenten in Den Haag zorgt onze school. Weet je waar dat monument staat? In de tuin bij de Oude Kerk in de Keizerstraat. Die gedenksteen staat aan de zijkant van de kerk, achter een laag muurtje en in het gras. Ga er maar eens kijken. Het is een stenen beeld met deze tekst erop: 'voor hen die vielen 1940 1945'. Elk schooljaar gaan de oudste leerlingen daarheen om aan die oorlog te denken.

In de Bijbel lezen we ook over een oorlogsmonument. Het verhaal staat in hoofdstuk 7 van het Bijbelboek 1 Samuël. De Israëlieten waren toen in oorlog met een ander volk. Dat waren de Filistijnen. Zij wilden de baas spelen over Israël, het volk van God. Het was een groot, sterk en ruig volk.

Op een dag gaat een leger van Filistijnse soldaten de grens over en komt in het land van de Israëlieten. De Israëlieten worden bang. Ze gaan snel naar hun leider Samuël.

Hij is ook profeet en richter. Ze vragen: 'Samuël, wilt u bidden tot onze God? Vraag of Hij ons wil redden!'

Natuurlijk wil Samuël dat doen.

Samuël neemt eerst een lam en offert het aan God. Ondertussen strekt hij zijn handen naar de hemel en bidt. Hij vraagt eerbiedig:
‘God wilt u ons helpen? Wilt u ons verlossen van de Filistijnen?’
Zou God hulp willen geven? Laten we eens kijken wat er gebeurt.

Samuël is nog bezig met offeren en bidden als de Filistijnse soldaten eraan komen. Wat een sterke en stoere soldaten zijn dat! Ze hebben speren en zwaarden in hun hand. Ook schreeuwen ze hard. De Israëlieten worden nog banger. Dit gaat niet goed, denken ze! Nog even en dan zullen ze met die speren en zwaarden op hen slaan. O, wat zijn ze bang!

Ineens klinkt daar een hard geluid in de lucht. Het is de donder. Ook komen er lichtflitsen aan de hemel. Dat is de bliksem.

Wat gebeurt er toch? Waar kom dat allemaal vandaan? Nou, dat geluid en het licht komt door God. Dat gedonder is Gods stem! De Filistijnen kunnen wel hard schreeuwen, maar als God spreekt met donderslagen is dat veel en veel harder.

Kijk eens naar die sterke en stoere Filistijnse soldaten. Ze schrikken en kijken bang om zich heen. Wat een lichtflitsen! Wat een harde donder! Ze raken helemaal in de war.

Hoe kan dit ineens gebeuren?

Van schrik vluchten de Filistijnse soldaten. Als de Israëlieten dat zien, gaan ze er gelijk achteraan. Ze jagen hen na. Een heel eind. Zo, die komen voorlopig niet meer terug!

Na deze grote overwinning van Israël op de Filistijnen doet Samuël iets bijzonders. Hij zoekt een grote steen. Die zet hij op de plek waar de Israëlieten achter de Filistijnen aanrenden, tussen de plaatsen Mizpa en Sen. Dat is de plek waar God hun hielp. Zo, daar staat die steen. Rechttop en langs de weg. De Israëlieten staan allemaal te kijken hoe Samuël dat doet.

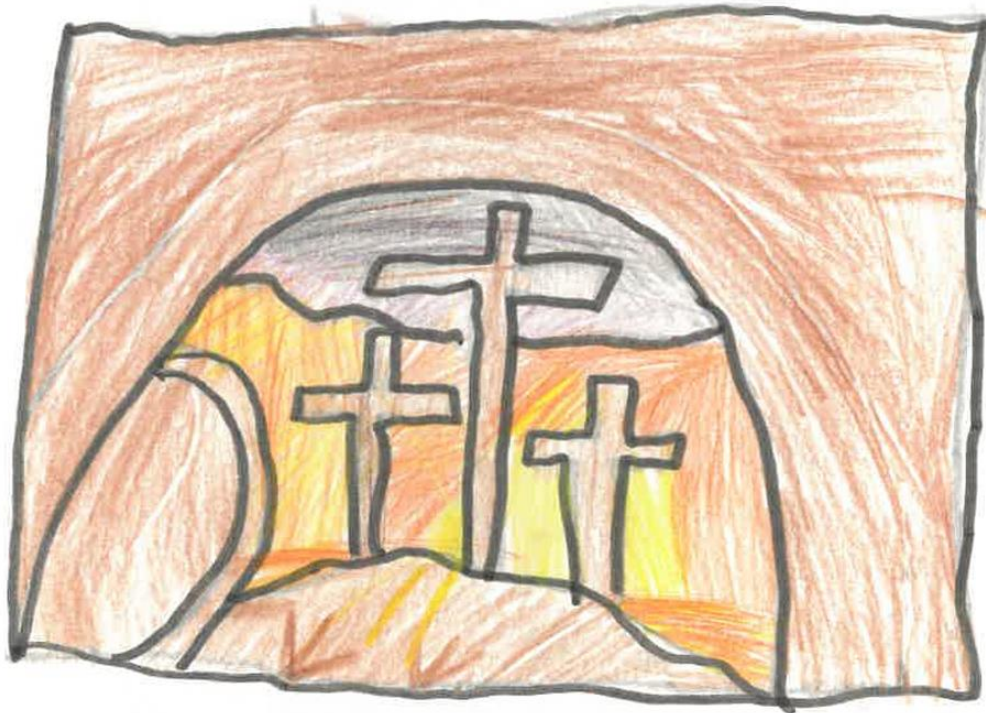
Dan gaat Samuël iets zeggen: 'Deze steen staat hier, omdat God ons geholpen heeft.'

Elke Israëliet snapt goed wat Samuël daarmee bedoelt. Deze overwinning was niet door hun soldaten gekomen, maar door hun God! Hij zorgde ervoor dat ze wonnen. Je kunt nu elke keer als je langs die steen loopt eraan denken dat God hen geholpen heeft. Dat maakt je blij en dankbaar.

Bij het neerzetten gaf Samuël die steen ook een naam: 'Eben-Haëzer'. Dat betekent 'Steen van hulp'. Hij zei erbij: 'Want God heeft ons tot hiertoe geholpen.'

Een mooie naam, hè? Wat zijn de Israëlieten dankbaar dat de HEERE hun God is!

Weet je op wie Samuël in dit Bijbelverhaal lijkt? Op de Heere Jezus, de zoon van God. Samuël offert en bidt voor het volk Israël. Zonder dat gebed was het volk niet gered. Zo bidt ook Jezus voor degenen die in Hem geloven. Hij vraagt aan Zijn Vader om vergeving van hun zonden. Alleen door Jezus kunnen we gered worden van onze straf op de zonde en krijgen we het eeuwig leven. Wil jij ook vergeving krijgen?

In Den Haag staat sinds 1932 een school met dezelfde naam als in het Bijbelverhaal: Eben-Haëzer. Dat is onze school: de Eben-Haëzerschool, waar jij leerling van bent. Die naam betekent: Steen van Hulp. Nu weet je uit welk Bijbelverhaal de naam komt.

Eben-Haëzer
School Den Haag

Misschien denk je wel: ‘Waarom hebben de mensen die onze school begonnen de naam Eben-Haëzer gekozen?’

Dat is een goede vraag! Natuurlijk hebben ze dat met een reden gedaan. Al heeft niemand dat lang geleden opgeschreven, we kunnen het antwoord toch wel bedenken. Laten we daarom weer eens kijken naar die gedenksteen van Samuël. Waarom keken de Israëlieten naar die steen? En waar dachten ze dan aan?

Als de Israëlieten naar die gedenksteen keken, dan wisten ze dat God bestaat. Dat geldt ook voor onze school. Als je naar onze school kijkt, weet je dat God bestaat. Op onze school is de Bijbel het belangrijkste boek. We horen Bijbelverhalen. We zingen en bidden. Als jij naar onze school kijkt, denk dan maar: God is er! Hij bestaat.

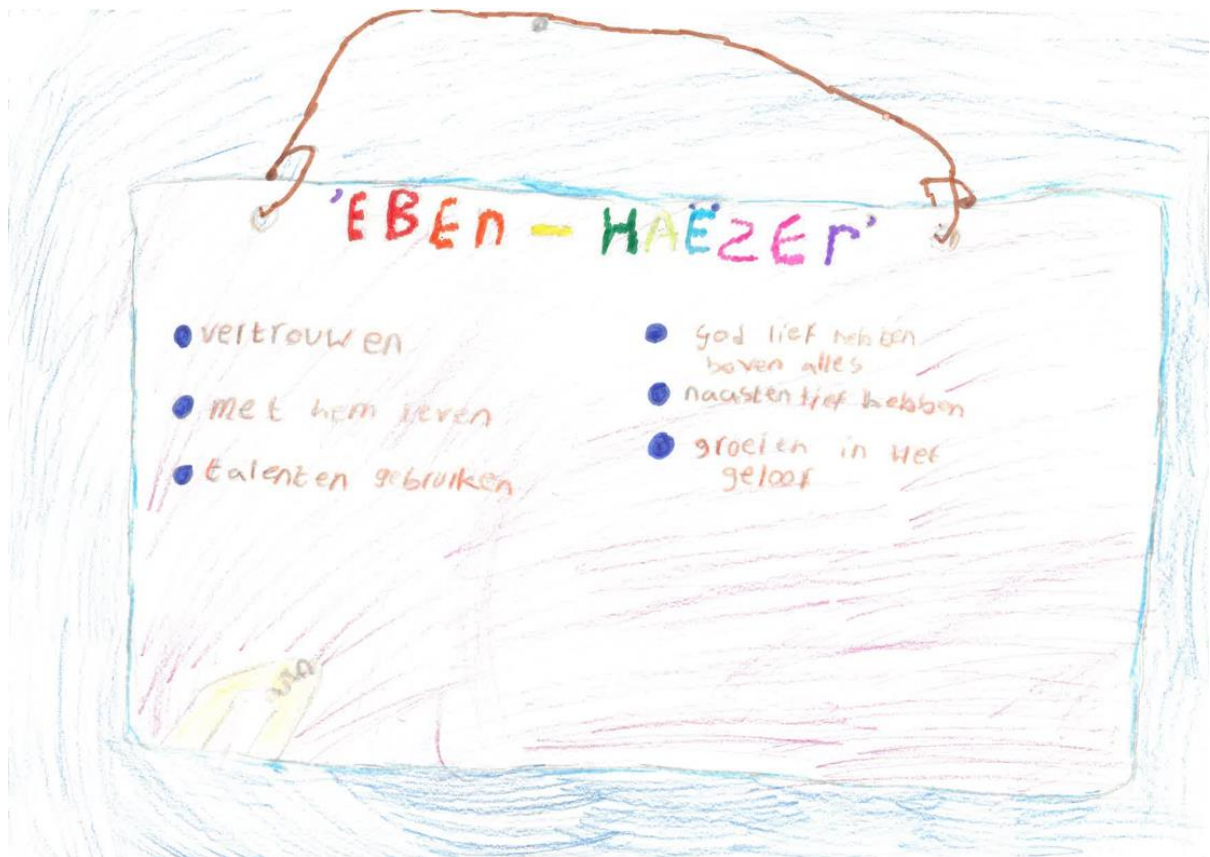
Er is nog een reden dat onze school ‘Eben-Haëzer’ heet. De Israëlieten keken naar de gedenksteen en dachten terug aan Gods hulp. Alleen door Hem werd de oorlog gewonnen. Dat moeten de oprichters van onze school ook gedacht hebben: ‘Bij alle dingen is God degene die ons helpt. Op elk moment van de dag. Steeds weer mogen we weten en zien: tot hiertoe heeft de HEERE ons geholpen.’

Als de Israëlieten naar de steen 'Eben-Haëzer' keken, waren ze ook dankbaar dat ze een God hadden die hoort en helpt! Wat zorgt Hij goed voor ons. Ook al luisteren we slecht naar Hem en zondigen we zo vaak. Als je op onze school zit of werkt, dan mag je dus samen met je klasgenoten zeggen: 'Wat een zegen en genade van God dat Hij ons helpt!' Ben je ook dankbaar en blij dat onze school bestaat?

De oorlogsmonumenten in Den Haag en lang gelden in Israël halen ze niet zomaar weg. Dan gaan mensen iets heel belangrijks vergeten. Door zo'n gedenksteen weet je hoe dankbaar we mogen zijn. Daarom richtte Samuël de gedenksteen Eben-Haëzer ook op: Dan vergeet niemand meer dat God bestaat en Hij helpt. Dan krijgt God de eer.

Zo, nu weet je meer over de naam van onze school. Met Gods hulp mogen we een school zijn om Hem lief te hebben boven alles en onze naasten als onszelf. Om op God te vertrouwen en samen met Hem te leven. Om onze talenten te gebruiken en te groeien in het geloof.

*God bestaat.
God ziet zondaren.
God verlost zondaren.
Dank en eer de Steen van Hulp!*

Eben-Haëzer betekent 'Steen van hulp',
want God heeft ons tot hiertoe geholpen.
En Hij zal ons blijven helpen.

Amen

